

УНИВЕРЗИТЕТ ПРИВРЕДНА АКАДЕМИЈА У НОВОМ САДУ
ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ ЗА ПРИВРЕДУ И ПРАВОСУЂЕ У НОВОМ САДУ

ОБРАЗАЦ ЗА ПИСАЊЕ ИЗВЕШТАЈА О ОЦЕНИ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ
кандидаткиње Рајке Вујовић под називом „Феноменолошка и етиолошка обележја насиља у
партнерским и породичним односима у Републици Србији“

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ
<p>1. Датум и орган који је именовао комисију</p> <p>Одлуком Наставно–научног већа Правног факултета за привреду и правосуђе у Новом Саду одређена је Комисија за оцену докторске дисертације кандидаткиње Рајке Вујовић под називом „Феноменолошка и етиолошка обележја насиља у партнерским и породичним односима у Републици Србији“.</p> <p>2. Састав комисије са знаком имена и презимена сваког члана, звања, назива уже научне области за коју је изабран у звање, датума избора у звање и назив факултета, установе у којој је члан комисије запослен:</p> <ul style="list-style-type: none">- Др Мина Зиројевић, виши научни сарадник, Кривичноправна ужа научна област, изабран у звање на Институту за упоредно право, Београд - <i>председник Комисије</i>- Проф. др Јоко Драгојловић, доцент, Кривичноправна ужа научна област, изабран у звање 21.09.2021. године на Правном факултету за привреду и правосуђе у Новом Саду, Универзитета Привредна академија у Новом Саду – <i>ментор</i>- Доц. др Маја Петровић, доцент, Кривичноправна ужа научна област, изабран у звање 04.07.2019. године на Правном факултету за привреду и правосуђе у Новом Саду, Универзитета Привредна академија у Новом Саду – <i>члан Комисије</i>
II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ
<p>1. Име, име једног родитеља, презиме: Рајка (Доброслав) Вујовић</p> <p>2. Датум рођења, општина, Република: 18.01.1979. године, Озаци, Озаци, Република Србија.</p> <p>3. Претходно стечено звање (датум и место одбране):: Висока школа социјалног рада у Београду, мастер социјални радник, 2018. године.</p> <p>4. Научна, односно уметничка област из које је претходно стечено звање:: Научна област: Социјални рад.</p> <p>5. Приказ стручних, научних, односно уметничких, радова (по категоријама):</p>

1. Merdović, B., Vujović, R., (2021). Family a Risk and Protective Factor of Drug Addiction in Yang People, *Kultura polisa*, vol. 18, br. 45, str. 307-320. **(M51)**.
2. Merdović, B., Vujović, R., (2021). Family Criminological Aspect of Youth Violence, *Kultura polisa*, vol. 18, br. special edition 2, str. 23-38. **(M51)**.
3. Вујовић, Р., Филипковић, А., (2022). Медијски третман насиља над женама у Србији, *Култура полиса*, вол. 19, бр. 2, стр. 170-200. **(M24)**.
4. Мердовић, Б., Вујовић, Р., (2022). Облици и карактеристике интерперсоналног насиља, *Култура полиса*, вол. 19, бр. 2, стр. 55-88. **(M24)**.

III НАСЛОВ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ/ДОКТОРСКОГ УМЕТНИЧКОГ ПРОЈЕКТА:

„Феноменолошка и етиолошка обележја насиља у партнерским и породичним односима у Републици Србији“

IV ПРЕГЛЕД ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ/ДОКТОРСКОГ УМЕТНИЧКОГ ПРОЈЕКТА:

Навести кратак садржај са назнаком броја страна поглавља, слика, шема, графикана и сл.

Докторска дисертација има укупно 278 страна, састоји се од увода, шест поглавља, истраживачког дела, закључних разматрања, списка коришћене домаће и стране литературе, законских прописа, прилога и пописа графикана, према следећој систематици:

УВОД

1. Предмет истраживања
2. Циљ истраживања
3. Методе истраживања
4. Хипотезе истраживања

1. ИЗВОРИ РЕГУЛИСАЊА

- 1.1. Међународни извори
- 1.2. Домаћи извори

2. ПОЈАМ И ВРСТЕ НАСИЉА

- 2.1. Крвни деликти
- 2.2. Насиље у породици
- 2.3. Деликти против човечности
- 2.4. Тероризам

3. ПОЈАМ И ФЕНОМЕНОЛОГИЈА НАСИЉА У ПОРОДИЦИ

- 3.1. Појам насиља у породици

3. 2. Феноменологија (облици испољавања) насиља у породици
 3. 2. 1. Физичко насиље
 3. 2. 2. Сексуално насиље
 3. 2. 3. Емотивно и психолошко насиље
 3. 2. 4. Изолација
 3. 2. 5. Економско насиље
4. ЕТИОЛОГИЈА НАСИЉА У ПОРОДИЦИ
 4. 1. Појам етиологије насиља у породици
 4. 2. Егзогени фактори насиља у породици
 4. 2. 1. Социјални фактори насиља у породици
 4. 3. Ендогени - Биолошки, психолошки и психијатријски фактори као узрочници насиља у породици
 - 4.4. Феминистичка објашњења узрочности насиља у породици
5. КРИВИЧНОПРАВНА ЗАШТИТА ОД НАСИЉА У ПОРОДИЦИ
 5. 1. Насиље у породици из члана 118а Кривичног закона Републике Србије из 2002. године
 5. 2. Кривично дело насиље у породици из члана 194. Кривичног законика Републике Србије из 2006. године
 5. 3. Измене и допуне Кривичног законика из 2009. године
 5. 4. Актуелна кривичноправна регулатива поводом кривичног дела насиље у породици
6. ПОРОДИЧНОПРАВНА ЗАШТИТА ОД НАСИЉА У ПОРОДИЦИ
 6. 1. Материјално правни увлови за одређивање мера заштите од насиља у породици
 6. 2. Дефинисање појма насиље у породици
 6. 3. Карактеристике насиља у породици
 6. 4. Појам „члана породице” у домену породичноправне заштите од насиља у породици
 6. 5. Мере породичноправне заштите
 6. 5. 1. Налог за исељење из породичног стана или куће
 6. 5. 2. Налог за усељење у породични стан или кућу
 6. 5. 3. Забрана приближавања члану породице на одређеној удаљености
 6. 5. 4. Забрана приступа у простор око места становања или места рада члана породице
 6. 5. 5. Забрана даљег узнемиравања члана породице
 6. 6. Трајање мера заштите од насиља у породици

6. 7. Поступак у парницама за заштиту од насиља у породици

7. НАСИЉЕ У ПОРОДИЦИ У УПОРЕДНОМ ЗАКОНОДАВСТВУ

7.1. Насиље у породици у Босни и Херцеговини

7.2. Насиље у породици у Републици Хрватској

7.3. Насиље у породици у Републици Црној Гори

7.4. Насиље у породици у Републици Аустрији

7.5. Насиље у породици у Савезној Републици Немачкој

8. ИСТРАЖИВАЧКИ ДЕО

8.1. Предмет и циљ истраживања

8.2. Перцепција грађана о насиљу у брачним и партнерским односима – анализа анкете

ЗАКЉУЧАК

ЛИТЕРАТУРА

V ВРЕДНОВАЊЕ ПОЈЕДИНИХ ДЕЛОВА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ / ДОКТОРСКОГ УМЕТНИЧКОГ ПРОЈЕКТА:

У **уводном делу** кандидаткиња указује на предмет, циљ, методе које је користила и хипотезе истраживања. Према томе, предмет ове докторске дисертације представљаће феноменолошка и етиолошка обележја насиља у партнерским и породичним односима у Републици Србији. Реч је о веома сложенем феномену који је у последње време у порасту, и то све су чешћи они видови насиља у породици који се завршавају смртним исходом. Овај вид криминалитета има јако велику тамну бројку, јер још увек владају мишљења и ставови код појединих жртава да је оно што се дешава у породици приватна ствар, да се насиље неће поновити, а и присутна је традиционална оптерећеност осећајем кривице саме жртве, као и стида и понижења. Такође, дешавају се и ситуације у којима жртва насиља у породици није спремна да пријави насилника из страха од још већег насиља.

Управо из напред наведених околности, предмет ове докторске дисертације јесу појавни облици насиља у породици и узроци насиља у породици. Дакле, у докторској дисертацији ћемо се бавити феноменолошким и етиолошким обележјима насиља у партнерским и породичним односима. Поред феноменолошких и етиолошких обележја, докторска дисертација ће се бави и правним аспектима насиља у породици, односно анализираће се који су то поступци заштите од насиља у породици у Републици Србији. Посебно ће се анализирати одредбе Кривичног законика, као и одредбе Породичног закона. Такође, додокторска дисертација ће се бави и питањем насиља у породици у упоредном законодавству.

Такође, у овој области су у последње време извршене различите законске промене, како у Кривичном законнику, тако и у Породичном закону, а на крају је донет и посебан закон који се односи на област заштите од насиља у породици, тј. Закон о спречавању насиља у породици. Управо из тог разлога сматрамо да постоји нарочита потреба за истраживањем ове теме.

Приликом израде докторске дисертације користиће се нормативни метод на основу којег ће се анализирати законски прописи који се односе на предмет истраживања докторске дисертације. Такође, користићемо и упоредни метод, на основу ове методе анализираћемо насиље у породици у упоредном законодавству. Поред поменутих метода,

за потреbe ове докторске дисертације користићемо и дескриптивни метод, методу анализе и синтезе, методу анализе садржаја и методу индукције и дедукције.

У првом поглављу под називом „ИЗВОРИ РЕГУЛИСАЊА“ кандидаткиња анализира међунаордне и домаће изворе регулисања теме докторске дисертације. Што се тиче међународних извора регулисања, изанализиране су и приказане одредбе о насиљу у породици садржане у одредбама Универзалне декларације Уједињених нација о људским правима, Међународног пакта о грађанским и политичким правима, Међународног пакта о економским, социјалним и културним правима и Међународне конвенције о укидању свих облика расне дискриминације, као и многе друге.

Изнети су домаћи извори регулисања проблематике насиља у породици а како би се свеобухватније заштитила права жртава, поред унапређивања наше правне регулативе и хармонизације са међународним правним документима, донете су и националне стратегије заштите од насиља у породици, такође, у овом делу рада анализирано је кривично дело насиља у породици прописано у домаћем законодавству Републике Србије.

Кривичноправна заштита од насиља у породици од изузетног је значаја, пре свега јер се насиље у породици изједначава са другим облицима криминалитета, што, са једне стране, свакако има одређену криминално – политичку тежину, док се, са друге стране, ствара свест да је насиље у породици проблем који не представља појаву која се решава унутар једне породице, већ представља питање којим се баве правосудни и полицијски органи.

У другом поглављу под називом „ПОЈАМ И ВРСТЕ НАСИЉА“ кандидаткиња обрађује сам појам и врсте насиља. Сви облици криминалитета су, у одређеном смислу, акт насиља, с тим да је у криминолошкој литератури уобичајена посебна врста појава под тим називом. Насиље представља дрску и безобзирну примену физичке силе, противправног угрожавања интегритета човека и других јавних добара и друштвених вредности. Оно што карактерише насиље је свакако склоност ка иживљавању без разумног повода, принуђивање другог да трпи такво понашање, на који начин се тешко вређа његово достојанство или угрожава интегритет.

Насиље се често користи као синоним за многе појмове, као што су злочин уопште, злостављање, тортура, терор, злоупотреба моћи и слично и у средишту је интересовања бројних дисциплина и профила, посебно правника, психолога и социолога, код којих се насиље третира као принуда у најширем смислу речи.

Насилништво се још дефинише и као незаконита физичка или психичка принуда на другога, на понашања против његове воље, а као средство извршења најтежих облика криминалитета. Облици насиља су крвни деликти, политички деликти насиља – посебно акти тероризма, злочини против човечности и међународног права и насиље у породици. Дакле, у овом делу рада изанилизирани су крвни деликти, насиље у породици, деликти против човечности и тероризам.

У трећем поглављу под називом „ПОЈАМ И ФЕНОМЕНОЛОГИЈА НАСИЉА У ПОРОДИЦИ“ кандидаткиња анализира појам насиља у породици као и облике испољавања овог вида криминалитета. Истраживања насиља у породици у области криминологије, социологије и психологије показала су: да је пораст насиља у друштву директно повезан са порастом насиља у породици; да особа може бити изложена насиљу у породици током целог свог живота; да су најчешће жртве насиља у породици жене, деца и старе особе; да је насиље у породици понашање у циљу успостављања моћи и/или контроле или задовољења неких потреба насилника на штету жртве; да су последице изложености насиљу бројне и да битно утичу на ментално здравље оних који су непосредно изложени насиљу, али и оних који га посматрају; да је насиље у породици

результат интерактивног деловања низа чинилаца, индивидуалних и друштвених и да насиље доживљено у детињству доприноси прибегавању насиља као начину решавања међуљудских сукоба у одраслом добу живота. Самим тим, насиље у породици се дефинише као „континуирана примена физичке и психичке силе према члановима породице, уз угрожавање и повређивање домена сигурности и односа поверења и испољавање контроле и моћи над члановима породице, без обзира на то да ли је овакво понашање у важећем законодавству предвиђено као кривично дело и да ли је извршилац насиља пријављен органима гоњења.

Постоји неколико облика испољавања насиља у породици, па се у том смислу разликују и анализирају и дисертацији следећи облици насиља у породици: физичко насиље; сексуално насиље; емотивно и психичко насиље; изолацију и економско насиље.

У четвртном поглављу под називом „ЕТИОЛОГИЈА НАСИЉА У ПОРОДИЦИ“ кандидаткиња анализира појам етиологије насиља у породици. Поред тога, приказан је преглед најзначајнијих фактора насиља у породици.

Егзогени фактори криминалитета су спољни (економски) фактори утицаја на криминогено понашање. Под спољним факторима се подразумевају сви они чиниоци који утичу на друштво, појединца и његово понашање, а воде порекло из друштвених односа и социјалних услова, па се у литератури дефинишу и као социолошки или друштвени фактори.

Поред тога, ендогени - биолошки, психолошки и психијатријски фактори као узрочници насиља у породици. Биолошке теорије узрок за насилно понашање виде у биолошким карактеристикама, тј. физичким и менталним својствима личности. Постоји више праваца у оквиру ових теорија будући да и присталице биолошких теорија предност дају једном или другом узроку, тако да и међу њима нема слагања о јединственом биолошком узроку криминалитета.

Феминистичка објашњења узрочности насиља у породици које нису настале само као резултат теоријских разматрања могућих узрока насиља, већ се заснивају на конкретним акционим истраживањима и искуствима жртава породичног насиља.

У оквиру петог поглавља под називом „КРИВИЧНОПРАВНА ЗАШТИТА ОД НАСИЉА У ПОРОДИЦИ“ кандидаткиња анализира кривично дело насиља у породици из члана 118а Кривичног закона Републике Србије из 2002. године, након тога кривично дело насиља у породици из члана 194 Кривичног закона Републике Србије из 2006. године, такође измене и допуне Кривичниг законика из 2009. године и на крају, анализа актуелну кривичноправну регулативу поводом кривичног дела насиља у породици.

У шестом поглављу под називом „ПОРОДИЧНОПРАВНА ЗАШТИТА ОД НАСИЉА У ПОРОДИЦИ“ кандидаткиња анализира карактеристике насиља у породици, материјално правне услове за одређивање мера заштите од насиља у породици као саме мере породичноправне заштите. Породичноправна заштита од насиља у породици је регулисана на начин да је законом изричито забрањено насиље у породици, члановима породице је признато право на заштиту од насиља у породици, прописане су мере породичноправне заштите и услови под којима се ове мере одређују и уређен је посебан поступак по чијим се правилима поступа у парници која се води ради заштите од овог вида насиља.

Материјалноправни услови за пружање правне заштите од насиља у породици и мере породичноправне заштите садржани су у Глави IX Породичног закона, у одредбама чл. 197 – 200, под називом „Заштита од насиља у породици“.

Породични закон таксативно прописује листу мера породичноправне заштите од насиља у породици, а иако свака појединачно има свој посебан циљ, заједнички циљ свих мера јесте да се њиховом применом спречи поновно насиље над чланом породице, да се пружи заштита физичком и психичком интегритету и личној безбедности члану породице који је изложен насиљу, као и да се отклоне све околности које би могле подстаћи ново насиље.

Суштина заштитних породичноправних мера огледа се у ограничавању или привременој забрани одржавања личних односа извршиоца насиља са жртвом насиља, што укључује и ограничавање извесних права и слобода извршиоца насиља, при чему се полази од тога да је у случају насиља над чланом породице привремена забрана контакта извршиоца насиља са жртвом једини начин да се предупреди ново насиље.

Породични закон, у члану 198. прописује следеће мере заштите од насиља у породици:

1. издавање налога за иселење из породичног стана или куће, без обзира на право својине, односно закупа непокретности;
2. издавање налога за уселење у породични стан или кућу, без обзира на право својине, односно закупа непокретности;
3. забрана приближавања члану породице на одређеној удаљености;
4. забрана приступа у простор око места становања или места рада члана породице;
5. забрана даљег узнемиравања члана породице.

Евидентно је да је законодавац таксативно побројао све мере породичноправне заштите од насиља у породици, тако да није остављена могућност да се одреди нека нова мера.

Све наведене мере за последицу имају спречавање физичког контакта, као основе за престанак физичког, психичког или другог облика насиља. Мере заштите од насиља у породици могу трајати највише годину дана, а могу се продужавати све док не престану разлози због којих су одређене. Мера може престати и пре рока на који је изречена ако престану да постоје разлози због којих је првобитно и одређена.

Приликом одређивања мере заштите од насиља у породици суд није везан границама тужбеног захтева и предложеном мером, али мора водити рачуна да она буде делотворна и сврсисходна.

У седмом поглављу под називом „НАСИЉЕ У ПОРОДИЦИ У УПОРЕДНОМ ЗАКОНОДАВСТВУ“ кандидаткиња анализира регулативу насиља у породици у Босни и Херцеговини, Републици Хрватској, Републици Црној Гори, Републици Аустрији и Савезној Републици Немачкој.

У осмом истраживачком делу кандидаткиња је у оквиру писања докторске дисертације, а у циљу свестранијег и јаснијег разумевања проблематике која се односи на сам предмет рада, спровела истраживање путем анкетног упитника. Предмет истраживања односио се на испитивање ставова грађана у вези са насиљем у брачним и партнерским односима. Истраживање је спроведено на подручју Аутономне Покрајине Војводине, а одговор на постављена питања дало је 329 особа. Дакле, на овај начин се настојало доћи до ставова грађана по многобројним питањима која су од изузетног значаја када говоримо о овој криминалној појави.

VI ЗАКЉУЧЦИ ОДНОСНО РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА

Истраживања правне праксе и процесуирања кривичног дела насиља у породици у Србији показала су да постоји неадекватна и неблагоприятна реакција институција на насиље у породици, што често доводи до секундарне виктимизације жртава. Врло често изостаје правовремена интервенција полиције приликом испољавања мање тешких облика

насиља (као што су увреде, претње, омаловажавање, дрско и безобзирно понашање и слични облици психичког насиља), па жртва, самим тим, демотивисана и са осећајем напуштености одустаје од тражења даље заштите. Сем тога, често изостаје и подршка и помоћ коју би жртвама насиља у породици требало да пружи центар за социјални рад, који би требало да делује синхронизовано са органима гоњења, док се у пракси саветује и препоручује очување партнерске везе, без обзира на испољено насиље. Како би се спречили тежи облици насиља у породици, апсолутно је неопходно да сви државни органи и институције, у оквиру својих надлежности, предузимају релеватне превентивне и заштитне мере.

Кривично дело насиље у породици сматра се једним од најтежих облика кршења гарантованих људских права. Бројна феминистичка истраживања указују на то да је свака трећа жена у свету, бар једном током свог живота, била изложена неком од облика злостављања, док се у неким примитивним срединама (неким исламским земљама) насиље мушкараца над женом сматра делом културе, чак нормалним односом.

Битно је напоменути да насиље у породици, као феномен, није лични проблем, већ друштвени проблем и социјална патологија, који води порекло још из патријархалне структуре друштва и традиционалног родног идентитета, који подразумева субординираност жене мушкарцу. Сва истраживања говоре у прилог чињеници да су жене доминантне жртве насиља у породици, а што све подупиरे став да је насиље у породици омогућено родном дискриминацијом, као и недостатком реакције и одговорности друштва над онима који немају моћ, нити способност да се одупру насиљу. Управо због тога се ово кривично дело дефинише као дело засновано на родној одређености, а његово спречавање и сузбијање се темељи кроз домен заштите људских права и забрану дискриминације жена.

Поред унапређења законодавне и институционалне регулативе, неопходно је да постоји и шира друштвена свест и подршка усмерена ка спречавању насиља у породици, као део културног система вредности, да се схвати да то није друштвено прихватљиво понашање, већ напротив, да се исто жестоко осуди и да се пропагира политика нулте толеранције на насиље. Остваривање овог циља није могуће без уклањања суштинских узрока насиља над женама, што подразумева сузбијање дискриминације жена, елиминисање постојеће родне хијерархије, маргинализације жена и структуралне родне неједнакости, превазилажење идеологије сексизма, стереотипних друштвених и културолошких ставова о роду и успостављање стварне равноправности жена и мушкараца.

На крају, анализирајући анкету „Перцепција грађана о насиљу у брачним и партнерским односима“ на коју је електронским путем одговорило 329 испитаника, можемо доћи до одређених закључака. Став грађана о предметној проблематици огледа се у одређеним закључцима:

- Жртвама од насиља у породици у Републици Србији не пружа довољна заштита;
- Путем електронских медија потребно је више промовисати права жртве као и то коме се жртва може обратити за помоћ;
- Насиље у породици постоји без обзира да ли је реч о сиромашној или имућној породици;
- Алкохол и наркотици су веома чест узрок насиља у породици;
- Свако насиље у породици представља кривично дело;
- Сексуално насиље може постојати у браку;
- Потребно је изрицати строжије казне за насиље у породици;
- Решавање поступака за насиље у породици мора бити хитније и ефикасније;
- Учествовање Центра за социјални рад у овом случајевима мора бити квалитетније и непристрасније;

- Грађани нису довољно упознати са казнама прописаним за наведено дело;
- Изузетно је битно блиску особу која је претрпела насиље у породици посаветовати да насилника пријави полицији;
- Уколико сазнате за извршено кривично дело насиље у породици, пријавите насилника полицији.

VII ОЦЕНА НАЧИНА ПРИКАЗА И ТУМАЧЕЊА РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА

Анализа и тумачење резултата истраживања је јасно, студиозно и оригинално. Стручна и научна анализа обухвата све кључне аспекте од значаја за проблематику истраживања. Истраживање које се односи на феноменолошка и етиолошка обележја насиља у партнерским и породичним односима карактерише потребан квалитет у садржинском смислу, који обухвата богату теоријску грађу и њену обраду, историјску еволуцију и њену детерминисаност, детаљан приказ, условљеност, садржај и критику позитивноправних решења. Вредност рада постоји и у погледу стила и јасноће излагања, где упркос ширини предмета и вешто обухваћеног броја питања кандидаткиња успева да остане у оквиру предвиђеног истраживања, да оно не постане детаљистичко или компилаторско. Оно има логички след, јасност и потпуност. Сprovedено емпиријско истраживање је у складу са свим методолошким захтевима, а оно се посебно одликује аутентичношћу, обухватношћу и апликативношћу.

II VIII КОНАЧНА ОЦЕНА ДОКТОРСKE ДИСЕРТАЦИЈЕ/ДОКТОРСКОГ УМЕТНИЧКОГ ПРОЈЕКТА:

1. Да ли је дисертација написана у складу са образложењем наведеним у пријави теме:

Дисертација је у потпуности урађена по методологији, плану и садржају који је дат у пријави теме и који је одобрен у поступку оцене подобности кандидата и теме докторске дисертације.

2. Да ли дисертација садржи све битне елементе:

Дисертација садржи све битне елементе предвиђене за овакву врсту радова.

3. По чему је дисертација оригиналан допринос науци:

Вредност овог истраживања се састоји у томе што оно обухвата читав комплекс питања која се односе на насиље у партнерским и породичним односима, а састоје се од дефинисања појма и врста насиља, феноменологије, односно облика испољавања насиља у породици, етиологије насиља у породици, кривичноправној регулативи, мера породичне заштите. Оригиналност и допринос докторске дисертације се огледа у томе што ће она бити незаобилазно разматрана и коришћена у будућности, било да се ради о правној теорији, стручним анализама или примени законских норми у судској пракси, те ово штиво може послужити сваком лицу које жели детаљније изучавати ову тему.

4. Недостаци дисертације и њихов утицај на резултат истраживања:

Ова дисертација нема недостатака који би битно умањили њену вредност.

IX ПРЕДЛОГ:

На основу укупне оцене дисертације, комисија предлаже:

Имајући у виду предмет и циљ докторске дисертације, значај и актуелност истраживања, његов обим и домет, као и методолошки приступ истраживању, њен

хипотетички оквир и потврђеност хипотеза, као и научни допринос теорији и пракси, Комисија предлаже Наставно-научном већу Правног факултета за привреду и правосуђе у Новом Саду да прихвати Извештај о позитивној оцени докторске дисертације кандидаткиње **Рајке Вујовић**, под насловом „**Феноменолошка и етиолошка обележја насиља у партнерским и породичним односима у Републици Србији**“ и предложи Сенату Универзитета Привредна академија у Новом Саду да се исти усвоји и одобри јавна одбрана.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

1. Др Мина Зиројевић, председник комисије

2. Проф. др Јоко Драгојловић, ментор и члан

3. Доц. др Маја Петровић, члан комисије

НАПОМЕНА: Члан комисије који не жели да потпише извештај јер се не слаже са мишљењем већине чланова комисије, дужан је да унесе у извештај образложење односно разлоге због којих не жели да потпише извештај.